

Tractatvs De// Beneficiis// Amplissimvs,// Et Doctissimvs

Garcia, Nicolaus

Coloniae Allobrogvm, 1618

Cap. 14. Quòd non sit suspensus, seu interdictus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98550](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98550)

dicendum est, vt sup. 3. p. c. 2. 2. 4. dubio, ex nu. 4. 43. nam vt ait Suarez sup. nu. 22. & 23. distributiones quas excommunicatus amittit, ad eos pertinere solent, ad quos alias pertinere solent, quotiescunque amittuntur à non residente, & vide dicta 3. par. c. 3. dubio 13. n. 36.

39 Reditus etiam pensionis, & amissi ob excommunicationem pensionarij remanent ipsi titulari, & ipsi sunt restituendi, vt dictum est d. 1. par. c. 5. nu. 133. cum ab ipso soluantur, & sit onus ei impositum, à quo manet liber pro tempore excommunicationis, &c.

CAP. XV.

Quod non sit suspensus, seu interdictus.

SUMMARI.

Suspensis ab officio, vel beneficio, non possunt beneficia conferri, sed illorum sunt incapaces, prout sique eis facta est nulla, n. 1. Quamvis Suarez dicat non esse irritam, sed irritandam, n. 2. & n. 3. ponitur decisio Rota, & n. 4. allegatur alia, & idem est in interdictis personaliter, n. 5.

In prouisionibus Apostolicis sit absolutio, non solum ab excommunicatione, sed etiam à suspensione, & interdicto ad effectum gratie consequendum per illam clausulam, teque à quibuscumque, &c. n. 6.

Videatur collationem beneficij factam clericis concubinarijs seu fornicarijs notorijs esse nullam, n. 7. nam y sunt suspensi ab officio, & eorum officia audire est prohibitum, n. 8. Etiam in minoribus constitui contra aliquos, n. 9. & 10. & n. 11. & seq. ponitur declaratio S. Congregationis, atq. adeo si celebrant, sunt irregulares, n. 13. & seq. & sunt etiam suspensi à beneficio à n. 15. & seqq.

Sed contrarium tenent alij, nempe clericos concubinarios notorios non esse suspensos, verà suspensione censurà directe inducta in penam, sed suspensione ratione cuiusdam honestatis ab ipso canone facta ob decorem potius quam in penam directam criminis, vel principaliter à Deo, & à canone per approbationem, & sic celebrantes non effici irregulares, à num. 19. & seqq. Et respondetur capit. præter, & capit. si qui sunt 32. distinct. & cap. sacerdotibus 50. distinct. & cap. fin. de cohabit. clericorum ad numer. 25. & seqq. Quod magis obstat est dict. declaratio S. Congregationis, numero 31.

Dato quod ista suspensio esset vera censura de iure, potest dici etiam iam non esse in usu, à num. 32. & seqq. & ad d. declarationem S. Congregationis dici potest respondere de iure, & non tollere consuetudinem, numero 35.

Etiam seclusa consuetudine non teneretur hodie vitare clericos concubinarios seu fornicarios notorios per sententiam, aut confessionem in iudicio factam, aut per operis evidentiam, & notorietatem factam, nisi per iudicem fuissent publicati, & denunciati, ex extraneitate ad euitan. scandala relata per citatos, num. 36. Quae etiam hoc casu procedit, & est seruanda, numero 37.

Quod procedit etiam in concubinarijs notorijs notorietate facti, num. 38. Quamvis in hoc contrarium teneant Cosmas, & alij, ex exceptione de notorio excommunicato posita in d. extraneitate in iuxta literam Concilij Basiliensis, nu. 39. Quam exceptionem habere etiam lo-

2. Tom.

cum, & extendi paritate rationis ad suspensos, & interdictos, ita notorios, tenet Cosmas, & alij, n. 40.

Resp. 1. d. extraneitatem non esse usum receptam cum dicta exceptione de notorio excommunicato, sed cum sola exceptione de notorio clerici percussore, iuxta literam Concil. Constant. n. 41. & 42.

Resp. 2. quod etiam reuera litera Concil. Basiliensis, verus est, exceptionem de notorio excommunicato non habere locum in suspensis, & interdictis notorijs, numero 43. Nec potest dici esse eandem rationem, numero 44.

Hodie solum tenentur euitare excommunicatos in duobus casibus, scilicet, quando est notorius clericus percussor, aut publice denunciatus specialiter, & expresse, n. 45. Quod non solum procedit in excommunicato generaliter à iure, vel ab homine, sed etiam in excommunicato ab homine specialiter, & nominatim, nam etiam iste non est euitandus, nisi si publicatus, & denunciatus in Ecclesia, seu loco publico, num. 46. & seqq. ubi recte expenditur, & inducitur dicta extraneitate, quamvis contrarium teneant Felinus, & alij, numero 49. & 50. Et quid seruetur in Episcopatu Abulen. n. 51.

Contra illam sententiam, quod clerici concubinarij notorijs sint suspensi à beneficio, tenent alij, & usus & consuetudo est in contrarium, n. 52. Et supposito quod non sint à iure suspensi ab officio suspensione censurà, nec etiam à beneficio, n. 53. & supposito, quod ita essent ab officio suspensi, verus est, non esse à beneficio suspensos, nu. 54. & 55. Resp. d. c. præced. & nu. 56. cap. si quis amod. 81. dist.

Esto vera esset illa sententia, quod suspensi ab officio sunt suspensi à beneficio, tamen supposito, quod clerici concubinarij notorijs non sunt ab officio suspensi censurà, non potest dici, quod sint à beneficio suspensi, n. 57. Sed absolute verus est, suspensum ab officio, sine à iure, siue ab homine, non esse suspensum à beneficio, quoad ea, quae competunt non interuentibus diuinis, nisi aliud constet ex mente disponentis, n. 58. & suspensus ab officio, si interit diuinis, quamvis peccet, lucratur distributiones, n. 59.

Cum clerici concubinarij notorijs non sint suspensi à beneficio, nec ab officio suspensione censurà, saltem ex consuetudine, valebit collatio beneficij eis facta, num. 60. Quamvis clericis concubinarijs etiam non notorijs non debent beneficia conferri ex defectu morum, n. 61. Nec debent presentari ad beneficia, & si presentarentur, & opponeretur de concubinato seu fornicatione, presentatio non procederet, nisi essent emendati, n. 62.

De penis concubinatorum, & an sint priuandi beneficijs, remissus, n. 63.

Suspensis itidem ab officio, & vel beneficio, non possunt beneficia conferri, sed illorum sunt incapaces, prout sique eis facta est nulla, capitulo cum dilectus, versic. quia nobis, de consuetud. & ibi glos. verbo, cessauimus, cap. per inquisitionem, de election. & ibi glos. fin. in fine, & Abb. numer. 8. cap. cum bona, de atate, & qualitat. & ibi glos. verb. suspensi, & verb. postmodum, & Abbas num. 6. Et facit cap. fin. de clerico excommunicato, glos. etiam in capit. tanta, de excessibus prelator. verb. irritas, & glos. in cap. cupientes, §. ceterum, de election. in c. verb. beneficijs, in fine, Abbas etiam in capitulo Apostoli c. de exceptio. n. 8. Bertach, de Episcopopo, 2. lib. 1. part. quest. 5. Lamber, de iure patron. 1. part. 2. libro quest. artic. 2. Corral, de benefic. 4. part. capit. 31. num. 22. Nauar. in man. cap. 25. numero 233. & cons. 10.

I 2

de temporibus ordinat. Maiolus de irregularitate, lib. 3. ap. 19. num. 10. Vgolinus de censuris, tab. 4. de suspensione, cap. 6. §. 7. num. 4. & cap. 8. §. 6. num. 1. Flamin. Paris. de resignatione beneficior. lib. 5. quæst. 6. §. num. 84. & Candelabrum aureum de suspensione, n. 139. Lessius de iust. & iure, lib. 22. cap. 34. num. 116. & Azor de instit. mor. 2. part. lib. 6. c. 7. §. 2.

¶ Quamvis Suarez 5. tomo, disp. 26. sectio. 3. nu. 8. male & perperam dicat, electionem seu collationem factam suspensio ab officio, non esse ipso iure irritam, sed irritandam, nec suspensum ab officio esse personam inhabilem, sed prohibitam, quod etiam dicit de suspensio à beneficio disp. 27. sect. 1. numero vigesimo sexto.

3 Et quod suspensio beneficia non conferri non possunt, & presentatio, & prouisio ad eius fauorem facta non subsistat, fuit resolutum per Rotam in vna Meliten. Abbatiæ, 24. Ian. 1590. coram D. Gipsio, vt in seq. decisione.

Presentationem, & prouisionem ad fauorem Dom. Horatii factas, de Abbatiæ S. Bartholomæi, non subsistere, Domini resoluerunt, quoniam vt est in confesso apud partes, citra tamen veri præiudicium, D. Horatius in 22. sue ætatis anno tantum constitutus, ad sacerdotium se promoueri fecit, & sic tempore inhabili, vt habetur Concilio Tridentino, capit. duodecimo, sess. 13. propterea tanquam suspensus ab executione ordinis suscepti, non potuit consequi dictam Abbatiæ, quæ, vt presupponitur, ordinem sacerdotij requirit, si quidem suspensio beneficia conferri non possunt, capit. fin. de clerico excommunicato, glof. magna circa medium, in capit. tanta de excessibus prælator. Specul. de dispensation. §. iuxta, numero 16. declarat. Abbas capit. cum bonæ, numero sexto de ætate, & qual. Gemm. conf. 91. num. 3. & 133. numero. 2. Nec refragatur, quod iure veteri, siue communi inspecto, talis suspensio sit temporalis, & durat solum, donec promotus ad congruam veniat ætatem, cap. vel non, de tempor. ordina. cap. ex ratione, de ætate, & qualitate, notant DD. per illum tex. in Clem. generalem, eodem tit. B. Ant. tract. de irregularitate, cap. 1. numero decimo tertio. Et quod tempore presentationis Horatius esset annorum 25. quia fuit per Dominos responsum nos versari in terminis constitutionis Pij Secundi, cum ex sacrorum, quæ promotus ante legitimam ætatem ipso iure suspenditur, & sic perpetuo ad iradit per Tiraq. in leg. si vnquam, verb. reuertatur, nu. 144. Stephanus de Gaeta cap. ad limina, §. 3. num. 111. 30. quæst. 1. l. seruus, C. de pœnis, capit. si autem, vbi glof. in fine de cohabitatio. clericor. glof. cap. cupientes, §. cæterum, verb. perpetuo, de election. in 6. Abb. cap. ex literis, numero decimo de constit. Et quod prædicta constitutio de suspensione perpetua loquatur, animaduertit Rebuff. de male promotis, glof. 10. numero tertio, Nauar. conf. 30. in fine, & 33. de tempor. ordin. Et ratione suaderi potest, si quidem constitutio promotis extra tempora, & ante legitimam ætatem eandem pœnam imponit: sed in primo casu suspensio est perpetua, capit. cum quidam, de temp. ordin. 9. Fuit insuper dictum omnem prorsus cessare dubitationem, ex eo quod D. Horatius ordinem diaconatus ante vigesimum tertium ætatis annum suscepit, contra dispositionem prædicti Concilij: quocirca remansit ipso iure suspensus, vt supra dictum est, quæ suspensio stante, suscipiendo presbyteratum, sententiam irregularitatis incurrit. c. primo de eo, qui ordinem furtiue suscepit, Nauar. man. capit. 27. numero 241. & consil. quinquagesimo primo de tempor. ordin. quæ irregularitas ipsum non capacem

ad beneficia reddit, Paris. consil. 136. n. 40. libro. 40. Nec legitima ætas superueniens tollit dictam irregularitatem, iuxta notata in capit. Neophytus, 61. dist. sed necesse est absolutio Pontificis, vt in istis terminis voluit Stephanus de Gaeta vbi sup. num. 60. Aliquis etiam ex Dominis non displicebat illud motuum desumptum ex consil. Nauarri 4. l. 5. de clerico excommunicato. nempe quod ordinatus ante legitimam ætatem, cõcelebrans cum Episcopo, efficitur irregularis, vt latius ibi per eum.

Quæ de bona fide D. Horatii in medium afferuntur, ob stare non videntur, tum, quia non probantur, tum etiam, quia iuris, vel crassa ignorantia non excuset, capit. Apostolica, de clerico excommunicato, & Nauar. consil. 50. de temporibus ordi. loquitur de persona, quæ circa ætatem potuit, & debuit suis parentibus credere, quod constitutio Pij Secundi debet intelligi secundum ius commune, non placuit Dominis, quia addit nouam pœnam, vt bene deducunt informantes pro Illustriss. & Reuerendiss. Domino Cardinali Columna. Nec dicatur, constitutio Pij Secundi, cum ex sacrorum, non fuisse vsu receptam, quia cum fuerit solenniter publicata in quintero Cancellaria registrata, ac in Bullario impressa, præsumitur vsu recepta, & qui contrarium dicunt tenetur hoc probare, Gozadi. consil. 16. n. 16. Pareus decis. 281. lib. 1. Quidquid dixerit Mohedanus decis. 6. cuius opinio in Rota non seruatur, eoque magis dici debet, esse in viridi obseruantia, quia Pontifices in eorum regulis illam seruari mandant, vt testatur Diaz in pract. crim. cap. 22. verb. extra tempora. Ad alia, quæ obiciuntur, bene respondent informantes. Quæ decisio fuit confirmata coram eodem 17. April. 1592. vt in dec. Farin. 89.

Idem fuit resolutum in illa Vrgellen. canonica 4. tus 3. Mar. 1595. sup. adducta 2. p. c. 5. n. 12.

Et idem est in interdictis & personaliter gl. in d. cap. tanta. Lamber. §. art. 3. Corraf. d. n. 22. Nauar. d. ca. 25. nu. 133. & Vgolin. tab. 5. c. 3. §. 1. nu. 2. Lessius & Azor sup.

In prouisionibus vero Apostolicis sit absolutio non solum ab excommunicatione, sed etiam à suspensione & interdicto ad effectum gratiæ consequendum per illam clausulam, teque à quibusvis, de qua late cap. præced.

Vnde videbatur, & collationem beneficii factam clericis concubinariis, seu fornicariis notoriis, esse nullam: nam & ij sunt suspensi ab officio, & eorum officia audire est prohibitum, cap. nullus, cap. præter, & cap. si qui sunt, 32. dist. c. vestra, & c. fin. de cohabitatio. cleric. l. 43. tit. 6. par. 1. & ibi Greg. Lopez, Abb. in di. cap. vestra, Cosmas in pragmatica sancti. tit. de excommunicationis, non vitan. verb. suspensionis. Rebuff. in concord. tit. de publicis concubinariis, prima, tertia & nona pœna, Guido Papa decis. 558 Vill adiego de irregularitate, capit. 3. numero decimo quinto & ibi Didacus Perez Lamber. de iure patronat. 1. par. 2. lib. quæst. 9. art. 20. Corraf. 3. par. cap. ultimo, numero 82. Bernard. Diaz in practica crimin. cap. 79. vbi Salzedo, Nauarrus in manuali, cap. 25. à numero 77. & cap. 27. numero 154. & consil. 17. numero 2. de clerico excommunicato, Julius. Clarus §. fornicatio. numero quarto & lib. 5. quæst. 75. numero tertio Maiolus de irregularitate, lib. 5. cap. 37. Ioan. Gutierrez Canonica quæst. lib. 1. cap. 1. numero 44. Azeuedo in l. 1. tit. 19. lib. 8. recop. à num. 61. & 109. D. Anton. 3. par. summa, tit. 27. cap. 3. Syluest. verb. concubinarium, numero 4. Armilla eodem verbo, numero 5. & verb. clericus, num. 13. Candelabrum aureum dist. tit. de suspensione, nu. 19. & seqq. Cechus de casibus reservationis,

uatis, casu primo de suspensione, nume. 19. 2. casu, Vega in summa 2. parte, cap. 108. casu 5. & in Espejo de curas cap. 12. n. 124. Toletus in summa lib. 1. cap. 47. Auila de censuris 3. part. disp. 5. dub. 2. Azor d. lib. 6. ca. 7. quæst. 5. & Ludouicus Lopez in fruct. conscient. 2. tomo 2. p. cap. 23. & 31. qui id ait t. procedere quoad sacerdotes, diaconos & subdiaconos, nam in clericis minoribus ait, non inuenire ius, in quo id fundetur, quod etiam placet Manuelli Rodrig. in summa 1. tomo, cap. 202. num. 3. Vega 1. parte summa, cap. 55. casu 3. ad finem, & 2. par. dist. cap. 108. casu 5. & Francisco Suarez 5. tomo, disp. 31. sect. quarta numero octauo & 15. & dicit valde probabile, P. Ledesma in summa 2. par. 11. dist. 17. c. 18. 1. concli. vlt. difficultatis, & videtur tenere Auila dist. disput. quinta in prin. & Azor dist. quæst. 10. 5.

10 Sed text. t. in d. cap. vlt. & in d. cap. fin. generaliter loquitur de clericis, quidquid dicat Suarez ibi, & etiam de constituto in minoribus expresse loquuntur Bernard. Diaz, Didacus Perez, Nauar. Maiolus, Gutierrez, D. Anto. Syluest. Armilla, Candelabrum Aureum numero 20. & Toletus sup. & videtur sequi Auila d. dub. 20.

11 Et est declaratio t. S. Congregationis Concilij super c. 14. sess. 25. de reform. quæ sic ait: Clerici concubinarij notorij sunt etiam hodie ipso iure à diuinis suspensioni, prout in veteri iure sunt.

12 Quamuis t. Oldradus c. 28. numero 1. id intelligat quando est monitus, & in crimine perseuerat.

13 Atque adeo t. si celebrant, sunt irregulares. capit. 1. de re iudicata, & cap. 1. vlt. fin. de sent. excommunicat. in 6. vt tenent Abbas, Rebuff. Guid. Pap. Villadiego, Didacus Perez, Corraf. Gregorius Lopez, Nauar. Maiolus, Azeuedo Anton. Syluest. Armilla, Candelabrum num. 23. Cechus, Auila, Azor, & Ludouicus Lopez supra citati, & Cosmas in dicta pragmatica, tit. de concubinarijs, §. & nihilominus, verb. inhabilis, Bermondus de publicis concubinarijs. p. 270. dicens communem, idem Didacus Perez in l. 23. tit. 3. lib. 1. Ordinamenti Matien. in leg. 6. tit. 8. lib. 5. noua recopil. glo. 2. num. 23. Abulen. in tract. de clericis concubinarijs, concli. 3. Cosmas Philarcus de officio sacerdot. 1. parte, lib. 4. cap. 15. ad fin. Manuel Rodriguez in sum. 1. tomo, cap. 182. num. 2. & Toletus cap. 47. ver. aduerte quinto. Qui t. sequenti versic. aduerte sexto, ait, esse

14 etiam irregulares propter crimen, licet non celebrent, sed sine fundamento, prout etiam Valentia 4. tomo, disp. 7. q. 18. puncto 1. circ. fin. qui etiam concubinarium occultum vult esse suspensum ab executione sacri ordinis, & illum exequentem incurrere irregularitatem.

15 Et dicti clerici concubinarij, seu fornicarij notorij non solum sunt suspensi ab officio, sed etiam à beneficio, secundum Abbatem numero octauo, & Corrafium supra, & Bermon. fol. 161. qui dicit communem, Gregor. Lopez verbo, sup. Bernard. Diaz nu. 2. & ibi Salzedo litera B. Azeuedo d. nu. 61. Syluest. supra nu. 4. & Toletum dist. cap. 47. versic. aduerte quarto, qui citat etiam Archidiaconum, & Turrecrematam in d. c. prater.

Quæ sententia videtur t. probari ex d. capit. prater, ibi, Neg. partem ab Ecclesia suscipiat, & ibi glossa verb. ab Ecclesia, illa enim verba videntur denotare non solum imponi suspensionem ab officio, sed etiam à beneficio in penam delicti, Vgolin. lib. 4. c. 6. §. 3. ibi: Nam in eodem c. prater.

17 Secundo videtur t. probari ex cap. si quis amodo, 2. Tom.

81. dist. Tolet. sup. Tertio probatur, vt Corrafius ait, 18 ex eo quod suspensus ab officio propter graue crimen videtur suspensus à beneficio, Abb. in capit. vlt. stras, n. 8. Couarruu. in 4. 2. parte, c. 6. in princ. num. 14. Armilla ver. b. suspensio, nu. 11. Valentia 4. tomo, disp. 7. q. 18. puncto 1. Cechus d. casu 1. de suspensione, n. 14. Ludou. Lopez d. 2. tomo, 2. par. c. 31. & 39. Vega in summa 2. par. c. 108 casu 3. & in Espejo de curas, cap. 12. n. 104. & 105.

Sed contra prædicta tenent Couar. in Clem. si suspensius, 1. par. §. 1. num. 5. Salzedo ad Bernardum Diaz d. c. 89. Ioan. Gutierrez d. c. 7. n. 85. D. Ioannes Vela de penis delictor. c. 6. versic. sed eorum sententiam, & Vgolinus de irregularitate, cap. 43. §. 3. cum Innocentio, Ioanne Andrea, Speculat. Cardin. Imola, Archidiacono, & Nauarro in cap. si quando, de rescript. quos citat ibi Couar. nempe, clericos concubinarijs, seu fornicarijs notorios non esse suspensos vera suspensione censura, nec celebrantes effici irregulares, quia id iure non cauetur. Nec ob stare t. regulam textus in dist. capit. primo, quod suspensus celebrans efficitur irregularis, quia respondent, eam procedere in suspensione ab homine, vel à iure directe inducta propter delictum in eius penam quæ est vere censura, secus in ea, quæ ratione cuiusdam honestatis ab ipso canone fit ob decorem potius, quam in penam directam criminis, & ipsius delinquentis, qualis est ista clerici concubinarij, notorij, quæ non est vera censura. Ita Couarruuas ibi, quem Salzedo, Ioannes Gutierrez, D. Ioan. Vela, & Vgolinus sup. sequuntur.

Vel potest t. responderi cum Innocentio, in cap. 21. fin. de clerico excommunicato numero 3. quod notorius fornicator, seu concubinaris non est suspensus principaliter à canone, sed à Deo, & à Canone per approbationem, quod ex eo apparet, quod quam cito poenitet, licite celebrat, dist. capit. si quis sunt, & dist. capit. de cohabit. clericor. licet per canonem in odium criminis aliquid adiectum sit, quod euidentur ab alijs, & idem videtur etiam velle Vgolinus sup.

Et ita t. Lamber. dist. 1. parte, 2. lib. q. 9. art. 26. numero 21. ait, quod omisso casu sententia, per quam suspendatur concubinaris, non dicitur suspensus suspensione censura, t. & nullam esse propriam suspensionem ipso iure latam, dicit probabile Suarez supra à numero undecimo respondens iuribus in contrarium.

Quamuis Ludouicus t. Lopez supra dicat, 24 istam suspensionem propriam esse, & non solum ratione honestatis, sed in penam, vt insinuare (inquit) videtur dist. capit. prater, ibi, Præcipimus, & omnino contradicimus, vt missas non cantet, & c. per quæ videtur imponi suspensio directe. Sed eis potest t. responderi iuxta dicta, omitta interpret. ratione Suarez supra numero duodecimo quod præcipitur, & omnino contradicatur publico concubinario, vt non celebret ratione honestatis, & ad euitandum scandalum, vel, vt dicit Innocentius in approbationem suspensionis, quia suspensus à Deo propter peccatum. Et idem t. potest responderi ad dictum cap. si quis sunt in princip. omitta explicatione Suarez ibi numero 13. Quod confirmatur, nam etiam de fornicario occulto videtur accipiendus ille textus in principio, cum generaliter & indistincte loquitur.

Et ad c. sacerdotes, 50. distinct. ibi: Non possunt sacerdotibus habere honorem, & c. respondeatur, ista verba

non importare poenam ipso facto incurrendam, quia intelligi possunt de poena imponenda per sententiam, Suarez d. nu. 13.

28 Magis t̄ obstant illa verba dicti cap. prater, Neque partem ab Ecclesia suscipiat, quæ videntur denotare, ut dictum est, non solum imponi suspensionem ab officio, sed etiam à beneficio in poenam delicti, sed eis infra satisfiet, nu. 15.

29 Magis etiam t̄ videtur ob stare textus in dict. cap. fin. de cohabit. clericorum, ibi, Quia quantum ad alios suspensus non est, nisi peccatum huiusmodi sit notorium per sententiam, seu confessionem factam in iure, aut per euidentiā rei, quæ tergiversatione aliqua celari non possit. Apparet ergo, concubinarium notorium suspensionem esse non tantum quoad se, sed etiam quoad alios, & sic suspensione censura, quæ suspendit quoad alios.

30 Sed potest t̄ responderi, dici suspensum quoad alios, non quia sit suspensus suspensione censura, sed quia alij prohibentur ab eo audire diuina. Quod magis t̄ obstat est dicta declaratio S. Congregationis Concilij, quæ videtur amplecti, & canonizare communem sententiam.

32 Sed dato, quod ista suspensio esset vera t̄ censura de iure, potest dici eam iam non esse in vsu, ut dicunt Sotus in 4. dist. 1. qu. 5. art. 6. circa secundum argumentum diui Thomæ, & distinct. 13. quest. 1. artic. 9. circa finem, B. Medina in summa, lib. primo capit. undecimo §. octauo & cum eo Manuel Rodriguez in summa secundo tomo, cap. sexagesimo septimo numero primo. Vega 2. par. Summæ, cap. 108. casu quinto & in Espeio de curas capit. duodecimo numero 124. Henriquez lib. nono capit. 25. de in. tertio in gloss. lit. S. & lib. 13. capit. 5. §. 3. in fine, & cap. 31. §. tertio gloss. lit. P. & cap. 36. & Valentia dict. quarto, tomo, disput. 3. quest. 5. puncto 3. & disput. sexta quest. 10. puncto quinto qui ait, illam prohibitionem audiendi diuina à concubinariis notoriis esse antiquatam & enervatam consuetudine contraria, Nunno tertia parte, questio 64. articuli sexto & nouissime Suarez dict. sectio quarta numero decimo, Qui ait, t̄ id etiam videri aperte supponi in Concilio

Tridentino sessio 25. capit. decimo quarto de reformatione. vbi varias poenas imponit clericis concubinariis, & nullam mentionem facit de suspensione ab ordine ipso facto incurrenda, ut etiam considerauit Henriquez dict. capit. 36. dicens, consuetudinem interpretari ob notorium concubinatum non incurri suspensionis censuram ante nouam iudicis monitionem. Et Concilium Tridentinum dict. capit. decimo quarto, & sessio 21. capit. 6. renouans poenas iuris solum iubere, istum puniri per iudicem. Et Auila de censuris secunda parte, cap. 6. disput. 2. dub. quinto & tertia parte disputat. quinta dub. secundo vbi ait, Canones citatos abrogatos esse per contrariam consuetudinem, & sic modo clericos concubinarios non esse ipso iure suspensos, & probari efficaciter ex Tridentino d. capit. 14 vbi loquens de clericis concubinariis, ait, quod præmissa monitione sunt suspendendi. Sed & Vgolinus dict. capit. 43. §. tertio pro sententia Innocentij, & Couar. adducit dictum capit. 14. Concilij, dicens, per eum canonem Innocentij opinionem verissimam censere, ut scilicet suspensio illa, suspensio à Deo sit, & non species censuræ Ecclesiasticæ, quoniam sancta synodus eodem capite decimo quarto recensens poenas, quas vult inferri in clericum concubinarium, suspensionem ab ordine etiam proponit: at si antiquo iure concubinarius clericus suspensus esset, frustra & inutiliter mandare-

tur ibi, ut ab ordine suspenderetur. ex quo vbi suspensus est ab omni officio, & ab ordine pro suspensio haberetur. Sed istæ considerationes eliduntur ex dicta declaratione S. Congregationis. Et præterea respondetur, Concilium ibi non loqui in specie de clericis concubinariis notoriis, sed de quibuscunque clericis concubinariis, proponendo poenas illis imponendas pro secunda, tertia & quarta vice, & quod pro prima vice puniantur poenis à sacris canonibus, vel statutis Ecclesiarum impositis, nec tollit poenas alias ipso iure impositas. Sed quidquid sit de hoc, dicta suspensio non videtur esse in vsu, ut dicunt prædicti authores. Quamuis t̄ Ludouicus Lopez dict. capit. 31. dicat 34 dubium esse, an in omnibus prouinciis sit in vsu hæc suspensio, vel non, & ideo standum esse vsui prouinciæ.

Et ad dictam t̄ declarationem S. Congregationis, quæ omnibus supradictis ob stare videtur, dici potest, respondere de iure, & non tollere consuetudinem, si qua est.

Præterea etiam seclufa t̄ consuetudine, non tenemur hodie vitare clericos concubinarios, seu fornicarios notorios per sententiam, aut confessionem in iudicio factam, aut per operis euidentiā, & notorietatem facti (sicut antea tenebamur, ex iuribus adductis, siue esset vera suspensio censura, siue non) nisi per iudicem fuissent publicati, & denunciati. Et extraneam ad euand. scandala, relata per Felin. in cap. Rodolphus, de rescriptis numero 39. Nauarr. in cap. 1. §. laborei, numero 10. de penitentia, distinct. 6. & in manuali, cap. 27. numero 35. Couar. in capit. alma mater, 1. parte, §. 2. num. 7. Paz in praxi, 1. tomo, 5. tempore, numero 72. Ioannes Gutierrez canonicar. questio. libr. 1. capit. 1. in princip. Vgolin. de censuris, tab. 1. cap. 13. §. 7. numero 1. D. Anton. 3. par. tit. 25. cap. 3. Syluestrum, excommunicatio. 5. num. 7. Sotum in 4. dist. 22. §. 1. art. 4. Aragon 2. 2. §. 10. art. 9. Cosimam Philiar. 1. par. lib. 3. cap. 11. Toletum lib. 1. capit. 12. Sairum de censuris lib. 2. cap. 12. num. 6. Suarez 5. tomo, disp. 9. sect. 2. & alios.

Quæ etiam hoc t̄ casu procedit, & est seruanda, 37 Cosimam in pragmatica sanctione, tit. de excommunicatis non vitand. verb. suspensionis, Nauar. dict. §. laborei, nu. 10. Couar. d. §. 2. nu. 10. Espino de testam. gl. 3. num. 43. Humada ad Gregorium Lopez in leg. 43. tit. 6. par. 1. glo. secunda, Ioannes Gutierrez dict. cap. 1. num. 45. & lib. 2. c. 7. nu. 85. Azeuedo in 1. tit. 15. lib. 8. recopil. numero 65. & Cenedo collectanea 19. ad decretum, D. Anton. vbi §. p. & 2. par. tit. 9. capit. 10. §. 1. Maior in 4. dist. 9. in fine. Adria. in eodem 4. de Eucharistia quest. penult. M. Ledesma 1. p. 4. quest. 5. art. 6. dub. nono Angel. verb. missa. Syluester eod. ver. qua. 3. Graf. lib. 4. capit. 11. numero 9. Cechus d. casu 1. de suspensione, num. 19. 2. casu Henric. lib. 13. cap. 5. §. 3. Ludouic. Lopez 2. tomo, instruct. cons. capit. 78. Manuel Rodrig. in summa, 1. tomo, ca. 82. sub num. 6. P. Ledesma 1. par. sum. de Euchar. cap. vigesimo septimo circa fin. Vega in Espeio de curas capit. duodecimo numero 124. Sairum dict. capit. 12. numero vigesimo & Suarez 3. tomo, disp. 18. sect. 1. & disput. 88. sect. ultima, circa fin. & 5. tomo disput. 31. sect. 4. numero 16. & Nunno 3. & Auila d. dub. 5. Azor d. 9. 5. Cabrera 3. par. D. Thomæ q. 64. art. 6. disp. 2. num. 7. & 8.

Quod procedit t̄ non solum in concubinariis notoriis, per sententiam, aut confessionem in iudicio factam, sed etiam in notoriis notorietate facti, ita vt nulla tergiversatione possit celari.

Quamuis

39 Quamuis in hoc t contrarium teneat Cosmas in Pragmatica supra ex exceptione de notorio excommunicato, posita in *dist. extranag.* iuxta literam Concilij Basiliensis acceptata in dicta pragmatica functione, & renouata in Concilio Lateranensi. sub Leone X. *sess. vndecima* & in concordatis inter eum, & Franciscum primum Gallie Regem, vt per Nauarr. *dicto cap. 27. numero 35.* Vgolinus, Philircum, & alios supra, quae ita se habet, *Aur si aliquis ita notorie in excommunicationis sententia constituit incidisse, quod nulla possit tergiversatione celari, aut aliquo iuris suffragio excusari.* Quam exceptionem t de notorio excommunicato habere etiam locum, & extendi paritate rationis ad suspensos, & interdictos ita notorios, vt nulla possit tergiversatione celari, tenet Cosmas supra *dict. verb. suspensionis, & verb. excommunicationis.* Nauarr. in *dicto §. laborat.* a numero 10. Ioann. Gutierrez *dicto cap. 1. numero 43. & 45.* & Vgolinus supra, numero 9. & in proposito, licet confuse Didacus Perez ad Villadiego *de irregularitate, cap. 3. numero 15.*

41 Sed respondetur t primo, dictam extrauagantem non esse vtu receptam cum dicta exceptione de notorio excommunicato, iuxta literam Concilij Basiliensis. sed cum sola exceptione de notorio clerici percussore, iuxta literam Concilij Constantiensis, quae sic ait: *Saluo, si quem pro acrilega manu iniectione in clericum sententiam latam a caxone adeo notorie constituit incurrisse, &c.* Ita Nauarr. *d. cap. 7. numero 35. & conf. i. de constituto. q. 24.* & post alios Ioann. Gutierrez *d. c. 1. numero 7. & 14.* Cerola in *praxi Episcopali, 1. par. verb. excomm. causa formalis, 3. dubio, & 2. par. verb. excommunicatio, §. 9.* Soto in *4. dist. 22. qu. 1. art. 4.* Magister Ledesma *secunda part. 4. quast. 25. artic. 1.* Aragon supra, Angles *de excommunicatione, articulo 2. 3. difficultate, Candelabrum aureum de excommunic. ex numero 70.* Graff. *libro 4. cap. 11. ex numero 1. ad 5.* Valentia *3. tomo disput. 1. quast. 12. puncto 2. 4. assertione, & 4. tomo, disput. 7. quast. 17. puncto 2.* Henriquez *dicto libro 13. capite 5. §. 3.* Ludouicus Lopez *2. tomo 2. part. cap. decimoquinto & decimosexto, Vega in summa, 1. parte, cap. 85. casu 78. & in Espeio de curas, d. c. 12. n. 90.* P. Ledesma *1. parte summa de excommuni. cap. 63. conclusionem, Toletus d. cap. 12.* Sairus *dicto libro secundum, p. 12. numero 9.* & Suarez *5. tomo dicta disputa. 9. sect. 2. num. 5.* Auila *de censuris, 2. par. cap. 6. disput. 2. dub. 2.*

42 Quamuis Vgolinus t supra numero 7. dicat, hunc vsum non probari. Sed re vera ita videtur, nam omissio, quod in terris haereticorum fideles communicant absque scrupulo cum haereticis notoriis excommunicatis, quod propter multitudinem illorum & necessitatem communicandi, & negotiandi poterat excusari, vt ait Nauarr. *dicto numero 35. & dicta q. 24.* Manuel Rodriguez *dicto libro 13. cap. 5. §. 1.* Manuel Rodriguez *dicto cap. 82. numero 6.* & Valentia *d. 3. tomo, disput. 1. q. 10. puncto 5.* nunquam videmus alios excommunicatos quantumvis notorios ante declarationem & publicationem euitari.

43 Secundo respondeo, quod etiam t retenta litera Concilij Basiliensis. verius est exceptionem de notorio excommunicato non habere locum in suspensis, & interdictis notoriis, nam si dicta constitutio id voluisset, vtique expressisset, & non faceret mentionem solum de excommunicatis, sed etiam de suspensis, & interdictis, vt fecit in versic. per hoc tamen, & exceptio firmat regulam in casibus non exceptis, nec a verbis recedendum est sine manifesta ratione, capite ex literis, *1. de sponsalibus, non aliter,*

ff. de legat. 3.

Et praeterea non potest t dici, esse eandem rationem, nam magis exosi sunt excommunicati, quam suspensi, & interdicti, vt patet, & sic solum exceptit notorios excommunicatos tanquam magis odiosos, quia nulla est maior poena in Ecclesia excommunicatione, c. *corripiantur, 24. q. 3. c. per venerabilem, qui si hysint legitimi, gl. verb. tantum, in c. sacro, de sententia excomm.* quam sententiam valde probabilem ait Suarez *ubi sup. n. 14.*

Vnde hodie solum t tenemur euitare excommunicatos in duobus casibus, scilicet, quando est notorius clericus percussor, aut publice denunciatus specialiter, & expresse, Quod non solum t procedit in excommunicato generaliter a iure, vel ab homine, sed etiam in excommunicato ab homine, specialiter & nominatim: nam etiam iste non est euitandus, nisi sit publicatus, & denunciatus in Ecclesia, seu loco publico. Quamuis t enim dicta extrauagans solum videatur loqui de excommunicato generaliter a iure, vel ab homine, tamen cum in illo non contineatur, quod sit a iudice specialiter declaratus, incidisse in talem excommunicationem generalem, sed ulterius requirat publicationem, & denuntiationem, manifestum apparet etiam in excommunicato nominatim requiri denuntiationem, ex *dicto cap. extranag.* nam idem est esse quem specialiter & nominatim excommunicatum, & esse specialiter & nominatim declaratum, incidisse in aliquam excommunicationem generalem iuris, vel hominis. Et hanc t sententiam tenent Cosmas supra *verb. generaliter.* Nauarr. in *dicto §. laborat.* a numero 22. c. d. cap. 27. numero 35. Couarr. in *cap. alma mater, prima parte, §. 2. numero 7.* Paz in *praxi, 1. tomo, §. tempore, numero 76.* Espino *de testam. gloss. rubr. 11. par. numero 65.* Ioannes Gutierrez *d. cap. 1. numero 29.* Cerola *dicta 1. par. verb. excommunicatio, causa formalis, 3. & 4. dub. & 2. parte, verb. excommunicatio, §. 9.* Frechilla *de excommunicatione, 2. par. art. 6. numero 1. & 2. & 3. par. artic. vnic. numero 7.* & Cellantes in *pragmatica agrorum, libro 2. cap. 14. numero 1.* Armilla *verb. excommunicatio, numero 6.* Caietanus in *summa, verb. absolutionis impedimenta, & verb. excommunicatio, ad finem, Palatio in 4. distinct. 18. disputat. 1. B. Medina in summa, libro 11. cap. 11. §. 6.* Catechesis Neapolitana *libro 5. cap. 14. directorium curatorum, cap. 10. §. 3.* Polanco in *directorio confessorij, pag. 131.* Candelabrum aureum *de excommunic. numero 75.* Graff. *d. libro 4. cap. 11. numero 1. & 2.* Ludouicus Lopez in *instructo, conf. 1. tomo, cap. 26. 38. & 58. & 2. tomo 2. par. cap. 15. & 16.* Henriquez *dicto libro 13. cap. 5. §. 1.* Manuel Rodriguez *dicto cap. 82. numero 7.* Vega in *sum. 1. parte, cap. 6. casu 46. & cap. 85. casu 78.* & in Espeio de curas *cap. 12. numero 90.* P. Ledesma *d. cap. 6. de excommunicatione, 3. conclusionem, Sairus dict. libro 2. cap. 12. numero 16.* & Suarez *d. 5. tomo, disputat. sectione 2. numero 8.* Cabrera *numero 4.* Auila supra *dub. 3.* qui dicunt ita communis vsum, & consuetudinem, quae est optima legum interpretum, receptum esse, non tamen recte expendunt dictam extrauagantem, nec eam inducunt, vt sup.

Quamuis t Felin. in *dicto cap. Rodolphus, numero 49. versic. primum colligo,* contrariam sententiam teneat, ex illo verbo, generaliter, de quo in *d. extranag.* & Adrianus in *4. de Eucharistia, cap. viso, de impedimentis, versic. quantum ad 3. & de confessione dub. 9.* Ioannes Medina *de confessione, quast. 22. P. de Soto de confessione, lectione 6. & de excommuni. lectione ultima,* quam de iure scripto, veriorum censet Vgolinus su-

pr. numero 8. & videntur tenere Sorus, & Valentia supra, Victoria in summa, de excommuni. numero 239. alias 10. Philarc. dicto cap. 11. & 13. Summa corona c. par. cap. 10. de censuris, seu excommunic. numero 87. & alij Theologi. Et quamvis Toletus dicto capite duodecimo dicat denuntiari dici quando declaratur à iudice, eum contraxisse excommunicationem. Quod conuincitur ex illis verbis extrauagantis, Publicata, vel denunciata. Ex quibus apparet, requiri publicam denunciationem ad istum effectum euitandi.

51 In hoc tamen ¶ Episcopatu Abulensi videtur receptum, parochos, quibus intimata est excommunicatio, seu declaratoria contra aliquem, eum euitare in diuinis, etiam ante publicationem, & denunciationem, quam multi parochi non faciunt.

52 Rursus ¶ contra illam sententiam Abbatis, Corras. & aliorum, de qua supra nu. 15. quod clerici concubinarij, seu fornicarij notorij sunt suspensi à beneficio, tenent Hostiensis & Butrius in cap. sent. de cohab. cler. & etiam vsus, & consuetudo est in contrarium.

53 Et supposito, quod non ¶ sint à iure suspensi ab officio suspensione censura, consequenter dicendum videtur, nec etiam à beneficio esse suspensos. Nam dicere, quod in d. cap. prater, ponitur directe in penam delicti suspensio à beneficio, non vero ab officio, non videtur recte dictum, nam eodem modo, & eodem tenore, & sub eadem clausula loquitur de vtroque.

54 Imo etiam supposita ¶ communi sententia, quod sunt ab officio suspensi suspensione censura, verius existimo, non esse à beneficio suspensos, quia non est augenda poena sine necessitate.

Nec obstat ¶ textus in d. c. prater, ibi. Neque partem ab Ecclesia suscipiat, qui fortiter vrget. Nam respondetur, quod illa verba intelliguntur de parte quæ datur interessentibus diuinis officiis, sicut sunt distributiones quotidianæ, & præbendæ Ecclesiarum habentium collegium, seu conuentum, quæ residendo, & diuinis interessendo solent lucrificari, cap. olim ibi, de verb. signif. nam cum isti concubinarij non possint diuinis interesse, consequenter non deberent lucrari dictam partem. Et quod ita intelligenda sint illa verba, videtur colligi ex verbis præcedentibus, ibi: Neque in presbyterio ad diuina officia cum his, qui præfate constitutioni obediens fuerint, maneat. Et statim sequitur: Neque partem ab Ecclesia suscipiat, quasi dicat: Et cum non possit cum aliis interesse diuinis partem ab Ecclesia non suscipiat, &c. Et ex sequentibus verbis in versu. præcipientes.

56 Nec obstat secundum ¶ fundamentum dictæ sententiæ, ex cap. si quis amodo, 81. distin. nam ultra quod potest eodem modo intelligi, respondetur, quod loquitur ille textus de suspensione, seu priuatione ferenda per sententiam, nec agit de notorio concubinario.

57 Non obstat tertium ¶ fundamentum: nam esto vera esset illa sententia, quod suspensi ab officio sunt suspensi à beneficio, tamen supposito, quod clerici concubinarij notorij non sunt ab officio suspensi vera suspensione censura, non potest dici, quod sint à beneficio suspensi.

58 Item absolute verius ¶ existimo, suspensum ab officio, siue à iure, siue ab homine non esse suspensum à beneficio, quoad ea, quæ competunt non interessentibus diuinis, nisi aliud constet ex mente dispo-

nentis, vt docent Bonifacius in Clem. finali de penis numero 48. Nauarrus in manuali, cap. 27. numero 160. & consi. 41. numero 2. de homicid. Didacus Perez in l. 1. ti. 1. l. b. 5. ordinamenti, versu. oppositum, & Vgolius recte probans, tab. 4. de suspensione, cap. 6. §. 3. Perez de Lara de annuers. & capel. libro 21. cap. 8. numero 13. Candelabrum aureum de suspensione, numero 156. Ludouicus Lopez 1. tomo in struicory, cap. 247. Henriquez in summa libro 13. cap. 32. §. 3. Toletus libro 1. cap. 43. 5. regula, & cap. 45. sub 4. effectu, Sairus lib. 4. cap. 5. nu. 16. Suarez dicens communem, & certam sententiam, dict. 5. tomo, disp. 26. sect. 3. & late Thomas Sanchez de matrimonio, lib. 3. disp. 51. qui recte ait, ¶ suspensum ab officio si interfit diuinis, quamuis peccet, lucrari distributiones, cum Petro de Nauarra de restitutione libro secundo, cap. 2. numero 243. & dixi cap. præcedenti, numero 92. & 92. & Auila 3 parte, disputat. 2. dubio 16. conclusionem, qui ait, posse interesse diuinis, & canere in choro, sicut laicum, vt infra 11. cap. ult. à numero 50.

Cum ergo clerici ¶ concubinarij notorij non sint suspensi à beneficio, nec etiam ab officio suspensione censura, saltim ex consuetudine valebit collatio beneficij eis facta, iuxta tradita supra cap. 8. à nu. 37.

Quamuis clericis ¶ concubinariis etiam non notorijs, non debeant beneficia conferri ex defectu morum, vt ibi in princip. Nec etiam ¶ debent huiusmodi clerici præstari à beneficia, & si præsentaretur, & opponeretur de concubinato, seu fornicatione, præsentatio non procederet, nisi essent emendati, vt per Lambert. d. 1. par. 2. lib. 9. 9. art. 20. numer. 21. & 22.

Et de penis ¶ concubinariorum, & an sint priuandi beneficijs, vide infra 11. p. cap. ult. dub. 6.

CAP. XV.

De beneficijs certis personis, seu certo generi personarum debitjs.

S V M M A R I A.

Cum sint aliqua beneficia, quæ ex fundatione, vel alias sunt debita certis personis, seu certo generi personarum, illis, & non alijs sunt conferenda, unde eorum collatio dicitur necessaria, n. 1. vi cum debent conferri filiis patrimonialibus, vel clericis eiusdem Ecclesiæ, vel cum ad capellaniam vocantur consanguinei fundatoris, n. 2.

Istam conditionem recte potest fundator apponere, num. 3. & est omnino seruanda in prouisione beneficij, nu. 4 & 5. vbi ponitur decisio Rota. Et aliter facta præsentatio, seu prouisio de non habente prædictam qualitatem parentela, seu consanguinitatis est inualida, nu. 6.

Id accipiendum est contradicente, & opponente se aliquo consanguineo, & sibi fieri prouisionem petente, alias enim præsentatio, seu prouisio alteri facta sustineretur, nisi aliter dicatur ex defectu potestatis, quia potestas conferendi erat concessa cum limitatione, numero 7. & 8. vbi ponitur decisio Rota.

Permutatio etiam de tali beneficio facta cum alio non habente prædictam qualitatem parentela, seu consanguinitatis, non valeret, seu potius annullaretur, contra-